

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דשמואל לא שכח, וחיישין שמא באמבטי עיברה.	אמר להו: [בן זומא]											◇
כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ אינו מזרעת.	והאמר שמואל:									‡		
מעיקרא נמי יורה כחץ הוה.										!		
מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהיה עומד על גב מעלה בהר הבית, וראהו בן זומא ולא עמד מלפניו.	תנו רבנן:											◇
אמר לו: מאין ולאין בן זומא?												◇
אמר לו: צופה הייתי בין מים העליונים למים התחתונים, ואין בין זה לזה אלא שלש אצבעות בלבד, שנאמר (בראשית א') ורוח אלהים מרחפת על פני המים - כיונה שמרחפת על בניה ואינה נוגעת. עדיין בן זומא מבחזן. מכדי ורוח אלהים מרחפת על פני המים אימת הוי - ביום הראשון, הבדלה - ביום שני הוא דהוא, דכתיב (בראשית א') ויהי מבדיל בין מים למים.	אמר להן רבי יהושע לתלמידיו:											◇
וכמה?										^		
כמלא נימא.	רב אחא בר יעקב:									!		◇
כי גודא דגמלא.	ורבנן:									!		◇
כתרי גלימי דפריסי אהדדי	מר זוטרא ואיתימא רב אסי:									!		◇
כתרי כסי דסחיפי אהדדי.	ואמרי לה:									!		◇
אחר קיצין בנטיעות, עליו הכתוב אומר (קהלת ה') אל תתן את פיך לחטיא את בשרך.												◇
מאי היא?										^		
חזא מיטטרון דאתיבא ליה רשותא למיתב למיכתב זכותא דישראל										!		◇
אמר: גמירא דלמעלה לא הוי לא ישיבה ולא תחרות ולא עורף ולא עיפוי, שמא חס ושלוש שתי רשויות הן.										!		
אפקוהו למיטטרון ומחיוהו שיתין פולסי דנורא.										○		
אמרו ליה: מאי טעמא כי חזיתיה לא קמת מקמיה?										○		
איתיבא ליה רשותא למימחק זכותא דאחר										○		
יצתה בת קול ואמרה (ירמיהו ג') שובו בנים שובבים - חוץ מאחר										○		◇
אמר: הואיל ואיטריד ההוא גברא מההוא עלמא ליפוק ליתנהי בהאי עלמא.										○		◇
נפק אחר לתרבות רעה.										○		
נפק אשכח זונה, תבעה.										○		
אמרה ליה: ולא אלישע בן אבויה את?										○		
עקר פוגלא ממישרא בשבת ויהב לה.										○		
אמרה: אחר הוא.										○		
שאל אחר את רבי מאיר לאחר שיצא לתרבות רעה, אמר ליה: מאי דכתיב (קהלת ז') גם את זה לעמת זה עשה האלהים?										^		◇
כל מה שברא הקדוש ברוך הוא - ברא כנגדו, ברא הרים - ברא גבעות, ברא ימים - ברא נהרות.	אמר לו: [רבי מאיר]									!	◆	◇
רבי עקיבא רבך לא אמר כך, אלא: ברא צדיקים - ברא רשעים, ברא גן עדן - ברא גיהנם. כל אחד ואחד יש לו שני חלקים, אחד בגן עדן ואחד בגיהנם, וכה צדיק - נטל חלקו וחלק חברו בגן עדן, נתחייב רשע - נטל חלקו וחלק חברו בגיהנם.	אמר לו:									!	◆	◇
מאי קראה? גבי צדיקים כתיב (ישעיהו ס"א) לכן בארצם משנה יירשו. גבי רשעים כתיב (ירמיהו י"ז) ומשנה שברון שברם.	רב מרשיא:									■		
שאל אחר את רבי מאיר לאחר שיצא לתרבות רעה: מאי דכתיב (איוב כ"ח) לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז										^		◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלו דברי תורה, שקשין לקנותן ככלי זהב וכלי פז, ונוחין לאבדן ככלי זכוכית.	אמר לו: [רבי מאיר]	◇											טו.
רבי עקיבא רבך לא אמר כך, אלא: מה כלי זהב וכלי זכוכית, אף על פי שנשברו יש להם תקנה - אף תלמיד חכם, אף על פי שסרח יש לו תקנה.	אמר לו:	◇											טו.
אמר לו: אף אתה חוזר בך													טו.
אמר לו: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד: שובו בנים שובכים - חוץ מאחר.													טו.
מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת, והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו.	תנו רבנן:												טו.
אמר לו: מאיר, חזור לאחריך, שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת.													טו.
אמר ליה: אף אתה חוזר בך.													טו.
אמר ליה: ולא כבר אמרתי לך: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובכים - חוץ מאחר.													טו.
תקפיה, עייליה לבי מדרשא. אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקך													טו.
אמר לו: (ישעיהו מ"ח) אין שלום אמר ה' לרשעים.													טו.
עייליה לבי כנישתא אחריתי, אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקך													טו.
אמר לו (ירמיהו ב') כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני.													טו.
עייליה לבי כנישתא אחריתי, אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקך													טו.
אמר ליה (ירמיהו ד') ואת שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי וגו'.													טו.
עייליה לבי כנישתא אחריתי, עד דעייליה לתליסר בי כנישתא, כולהו פסקו ליה כי האי גוונא. לבתרא אמר ליה: פסוק לי פסוקך													טו.
אמר ליה: (תהלים ג') ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי וגו'.													טו.
ההוא ינוקא הוה מגמגם בלישניה, אשתמע כמה דאמר ליה ולאלישע אמר אלהים.													טו.
סכינא הוה בהדיה וקרעיה, ושדריה לתליסר בי כנישתי.	איכא דאמרי:												טו.
אמר: אי הואי בידי סכינא - הוה קרענא ליה.	ואיכא דאמרי:												טו.
כי נח נפשיה דאחר אמר: לא מידן לידייניה, ולא לעלמא דאתי ליתי. לא מידן לידייניה - משום דעסק באורייתא, ולא לעלמא דאתי ליתי - משום דחטא.													טו.
אמר רבי מאיר: מוטב דלידייניה וליתי לעלמא דאתי, מתי אמות ואעלה עשן מקברו.													טו.
כי נח נפשיה דרבי מאיר סליק קוטרא מקבריה דאחר.													טו.
אמר רבי יוחנן: גבורתא למיקלא רביה? חד הוה ביננא ולא מצינן לאצוליה. אי נקטיה ביד - מאן מרמי ליה, מאן?													טו.
אמר: מתי אמות ואכבה עשן מקברן													טו.
כי נח נפשיה דרבי יוחנן - פסק קוטרא מקבריה דאחר.													טו.
פתח עליה ההוא ספדנא: אפילו שומר הפתח לא עמד לפניך, רבינו.													טו.
בתו של אחר אתיא לקמיה דרבי, אמרה ליה: רבי, פרנסני.													טו.
אמר ליה: בת מי את?													טו.
אמרה לו: בתו של אחר אני.													טו.
אמר ליה: עדיין יש מזרעו בעולם? והא כתיב (איוב י"ח) לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגורין													טו.
אמרה לו: רבי. זכור לתורתו ואל תזכור מעשיו.													טו.

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מיד ירדה אש וסכסכה ספסלו של רבי.												◊	טו:		
בכה ואמר רבי: ומה למתנגין בתורה - כך, למשתבחין בה - על אחת כמה וכמה.												◊	טו:		
ורבי מאיר היכי גמר תורה מפומיה דאחר?											ז		◊	טו:	
מאי דכתיב (מלאכי ב') כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא, אם דומה הרב למלאך ה' צבאות - יבקשו תורה מפיהו. ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיהו.	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											ז	◊	טו:	
רבי מאיר קרא אשכח ודרש (משלי כ"ב) הו אונך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתו. לדעתם לא נאמר, אלא לדעתו.	ריש לקיש:											!	◊	טו:	
(תהלים מ"ה) שמעי בת וראי והטי אונך ושכחי עמך ובית אביך וגו'.	רב חנינא אמר מהכא:											!	◊	טו:	
קשו קראי אהדדי:												ז		טו:	
לא קשיא, הא - בגדול, הא - בקטן.												!	◊	טו:	
רבי מאיר אשכח תמרי אכל תחלא ושדא שיחלא לברא.	כי אתא רב דימי אמר, אמרי במערבא:											!	◊	טו:	
מאי דכתיב (שיר השירים ו') אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל וגו' למה נמשלו תלמידי חכמים לאגוז? לומר לך: מה אגוז זה, אף על פי שמלוכלך בטיט ובצואה - אין מה שבתוכו נמאס, אף תלמיד חכם, אף על פי שסרח - אין תורתו נמאסת.	דרש רבא:												■	◊	טו:
אשכחיה רבה בר שילא לאלהו, אמר ליה: מאי קא עביד הקדוש ברוך הוא?													◊	טו:	
אמר ליה: קאמר שמעתא מפומיהו דכולהו רבנן, ומפומיה דרבי מאיר לא קאמר.													◊	טו:	
אמר ליה: אמאי?													◊	טו:	
משום דקא גמר שמעתא מפומיה דאחר.													◊	טו:	
אמר ליה: אמאי? רבי מאיר רמון מצא, תוכו אכל, קליפתו זרק.													◊	טו:	
אמר ליה: השתא קאמר: מאיר בני כך הוא אומר: בזמן שאדם מצטער שכינה מה לשון אומרת - קלני מראשי, קלני מזרועי. אם כך הקדוש ברוך הוא מצטער על דמן של רשעים שנשפך - קל וחומר על דמן של צדיקים שנשפך.													◊	טו:	
אשכחיה שמואל לרב יהודה דתלי בעיברא דדשא וקא בכי.													◊	טו:	
שיננא, מאי קא בכית?	אמר ליה: [שמואל]												◊	טו:	
מי זוטרא מאי דכתיב בהו ברבנן (ישעיהו ל"ג) איה סופר איה שקל איה סופר את המגדלים.	אמר ליה: [רב יהודה]												◊	טו:	
איה סופר - שהיו סופרים כל אותיות שבתורה.													◊	טו:	
איה שוקל - שהיו שוקלים קלין וחמורין שבתורה.													◊	טו:	
איה סופר את המגדלים - שהיו שונין שלש מאות הלכות במגדל הפורח באויר.													◊	טו:	
תלת מאה בעיי בעו דואג ואחיתופל במגדל הפורח באויר.	ואמר רבי אמי:												◊	טו:	
שלשה מלכים וארבעה הדיוטות אין להם חלק לעולם הבא.	ותנן:												◊	טו:	
אנן מה תהוי עלן?													◊	טו:	
שיננא, טינא היתה בלבם.	אמר ליה: [שמואל]												◊	טו:	
אחר מאי													◊	טו:	
זמר יווני לא פסק מפומיה.													◊	טו:	
אמרו עליו על אחר, בשעה שהיה עומד מבית המדרש הרבה ספרי מינין נושרין מחוקו.													◊	טו:	
כל עמר דנחית ליורה סליק?	שאל נימוס הגרדי את רבי מאיר:												◊	טו:	

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !
---	---

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מקרא-key:	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
כל מאן דהוה נקי אגב אימיה - סליק, כל דלא הוה נקי אגב אימיה - לא סליק.	אמר ליה: [ר"מ]											!
רבי עקיבא עלה בשלום וירד בשלום, ועליו הכתוב אומר (שיר השירים א) משכני אחריו נרוצה.												!
ואף רבי עקיבא בקשו מלאכי השרת לדוחפו												!
אמר להם הקדוש ברוך הוא: הניחו לזקן זה, שראוי להשתמש בכבודי.												!